

der virkelig ikke erkjendt at være nogen Grund. Men forøvrigt maa jeg ligeoverfor den Udtalelse, som det ærede Medlem oplæste af en Betænkning fra den Eid, minde om, at dette var en Udtalelse, som gik ud paa, at vi allerede af formelle Grunde, allerede paa Grund af, at der var udstedt en kongelig Resolution, slet ikke vilde indlade os paa denne Sag, og derfor skøde vi den fra os. Det er Meningen af den paagældende Udtalelse. Vi gaa ikke ind paa Realitetspørgsmaalet, der indskydes kun den Bemærkning, at der ikke er afgjørende Grunde, heller ikke afgjørende Realitetsgrunde. Men Meningen af den paagældende Udtalelse er, hvad ogsaa Enhver, der hørte den oplæse, maa sige, den, at, da der var udstedt en kongelig Resolution, finde vi det ikke rigtigt, at en Sag blev afgjort eller præjudiceret paa en saadan Maade, og det neblagde vi Indsigelse imod ved at slyde den fra os, saa meget mere som der slet ikke var afgjørende Realitetsgrunde for os til at indlade os paa den. Det ærede Medlem fandt en Modsigelse mellem de Bemærkninger, der fremkom fra det ærede Medlem for Svendborg Amts 5te Valgkreds (Hjægsbro) og fra mig, idet det ærede Medlem for Svendborg Amts 5te Valgkreds særlig havde fremhævet den Betydning eller den Risiko, som Rentegarantien kunde medføre for Statskassen, hvorimod jeg havde fremhævet den Risiko og det Tab, som den kunde medføre for de lolland-falsterfke Grundeiere, der have tegnet Forstærkningsfonden. Jeg tror ikke, at disse Grundeiere indskrænke sig til kun at være Godseiere. Den Slags Fondspleie at være tegnede dels af større Eiendomsbesiddere, dels i stort Omfang af Kommuner, altsaa af mindre Eiendomsbesiddere, og skjønt der ikke foreligger saa detaljerede Oplysninger, i alt Fald for mig, om, i hvilket Forhold Tegninger ere skete til den lolland-falsterfke Forstærkningsfond, som der f. Ex. foreligger for mig og mange andre Medlemmer med Henhyn til, hvorledes Tegninger og Bidrag ere fordelte ved andre private Baner, saa tvivler jeg dog ikke om, at der ogsaa fra mange andre Sider end Godseiernes er tegnet Bidrag til Forstærkningsfonden. Det var et lille Jif, hvormed det ærede Medlem mente at kunne gjøre Virkning ved at fremskille mig som Godseiernes Talsmand. Det tror jeg ikke, at jeg let vil blive mistænkt for, i alt Fald ikke for at være særlig Talsmand for Godseiernes Interesse. Derimod finder jeg mig opfordret til at tale saavel for Godseiernes som for andre Grundeieres Interesse, naar jeg mener, der sker dem Uret. Men for at vende tilbage til den Modsigelse, som det ærede Medlem fandt mellem de Ytringer, der fremkom fra det ærede Medlem for Svendborg Amts 5te Valgkreds, og mine Ytringer, skal jeg blot minde det ærede Medlem om, at jeg ved forrige Behandling fremdrog netop de samme Momenter som det ærede Medlem for Svendborg Amts 5te Valgkreds, og der findes ikke nogen

Modsigelse derimellem, efter som Forholdet i Virkeligheden er det, at i første Linie vil Tabet ramme de Grundeiere, som have tegnet Forstærkningsfonden, eller overhovedet Forstærkningsfondens Ciere, men i anden Linie, middelbart, naar Forstærkningsfonden er opspist — hvilket den tegner til hurtig at ville blive paa den Maade, som jeg begyndte med at oplyse, idet der i 4½ Aar er forbrugt mere end en Treiedel af den, — Statskassen. Om en Tilbagebetaling kan finde Sted vil da bero paa, om Banerne engang i sin Tid ville komme til at bære sig og give Dverstud. Derpaa vil det bero, om den Rente, som respektive Staten og Forstærkningsfonden har maattet tilskyde paa Grund af § 5 i Loven af 1872, vil kunne refunderes. Det Sidste ligger imidlertid saa fjernt i Tiden, at vi gjerne kunne se bort derfra; men Forholdet er det, at i første Linie vil Tabet ramme Forstærkningsfondens Ciere og i anden Linie Staten. Men dernæst kan det ogsaa ske, at det paa anden Maade kan blive Staten til Tab, at Staten anerkjender en saadan ikke eksisterende moralisk Forpligtelse, nemlig i det Tilfælde, som det ærede Medlem for Svendborg Amts 5te Valgkreds omtalte, og som jeg ogsaa nævnte under Sagens 1ste Behandling, at Staten kjøber Banerne. Nu bemærkede det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (Nle), at der jo ikke var nogen Grund til at fremhæve dette, thi havde man den moraliske Forpligtelse, da burde man opfylde den. Det indskrænker jeg fuldstændig, men, saaledes som jeg kan se Sagen, eksisterer, den moraliske Forpligtelse kun i Indbildningen og gjøres gjældende paa en Maade, som er aldeles uberettiget. Naar der da ikke er nogen saadan moralisk Forpligtelse, handler Staten dobbelt usforvarligt ved at vanskeliggøre sig en Erhvervelse af disse Baner samtidig med, at der i det Hele taget er en Tendens til at erhverve alle vigtigere Baner i Danmark. Nu vilde det ærede Medlem fra Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) med Lald godtgjøre, at Forstærkningsfonden dog ikke vilde komme til at lide noget Tab; thi, sagde han, nu gaar der jo 80,000 Kr. ind i Forstærkningsfonden paa Grund af Bestemmelsen i det af Regjeringen forelagte Lovforslag, saaledes som det nu fortolkes. Men hvad det ærede Medlem ikke kan modsig, og hvad den ærede Minister heller ikke har modsagt, er, at samtidig dermed ville 80,000 Kr. gaa ud. Ifølge de 2—3 første Linier af Lovforslaget skulle 80,000 Kr. vel gaa ind, men ifølge de sidste Linier skal Rentegarantien kunne regnes fra den 1ste Oktober 1875. Det er altsaa 5 Aar tilbage i Tiden, og 5 Aars Rente af 400,000 Kr. er 80,000 Kr. Altsaa samtidig med, at 80,000 Kr. gaa ind, gaa 80,000 Kr. ud, og Forstærkningsfonden faar ingen Forøgelse; men den vil for Fremtiden, fra 1ste Oktober 1880, have at tilsvare 9,600 Kr. mere end hidtil, og disse Pengesaa i første Linie